

Subtitle

Whiskers was a curious cat.
He lived in a big house with a friendly family.

One day, Whiskers was napping in the living room.
He heard a strange noise.
It sounded like a "thump, thump, thump."
Whiskers woke up.
He stood up and listened.
"What was that noise?"
he thought.
The noise came from upstairs.
Whiskers walked to the stairs.
He looked up.
He saw a door at the top.
It was the door to the attic.
Whiskers had never been in the attic.
He was curious.
"What could be making that noise?"
he wondered.
He started to climb the stairs.
Step by step, he went up.
The stairs were old and creaky.
With each step, the noise got louder.
"Thump, thump, thump."
Finally, Whiskers reached the top.
He looked at the door.
It was closed.
He put his paw on the door and pushed.
It opened a little.
Whiskers peeked inside.
The attic was dark.
Whiskers could only see shadows.
But the noise was louder now.

Machine Translation

Whiskers เป็นแมวอยากรู้อยากเห็น
เขาอาศัยอยู่ในบ้านหลังใหญ่กับครอบครัวที่เป็นมิตร

วันหนึ่ง วิสเกอร์ก็นั่งเล่นอยู่ในห้องรับแขก

เขาได้ยินเสียงแปลกๆ
มันเสียงเหมือน "Thump, Thump, Thump"
Whiskers ตื่นขึ้นมา
เขายืนขึ้นและฟัง
"นั่นเสียงอะไร?"
เขาคิด
เสียงมาจากชั้นบน
วิสเกอร์เดินไปยังบันได
เขาเงยหน้าขึ้น
เขาเห็นประตูด้านบน
มันเป็นประตูห้องใต้หลังคา
Whiskers ไม่เคยอยู่ในห้องใต้หลังคา
เขาอยากรู้
"สิ่งนี้อาจจะทำให้เกิดเสียงที่?"
เขาสงสัย
เขาเริ่มที่จะปีนบันได
ทีละขั้นตอน เขาขึ้นไป
บันไดมันเก่าและเสียงดังครึกโครม
ในแต่ละขั้นตอน เสียงจะดังขึ้น
"Thump, thump, thump." (in อังกฤษ).
ในที่สุด Whiskers ถึงด้านบน
เขามองไปที่ประตู
ทั้งนี้
เขาวางอุ้งเท้าของเขาที่ประตูและผลักมัน
มันเปิดเล็กน้อย น้อย ๆ
พวกวิสก็แอบมองข้างใน
ห้องใต้หลังคามืดมาก
Whiskers จะเห็นเงาเท่านั้น
แต่เสียงก็ดังขึ้น

It sounded like something moving around.
Whiskers took a deep breath and went inside.
The attic was full of old things.
There were boxes and trunks, chairs and tables, even an old bicycle.
Whiskers walked slowly, his eyes wide.
He was still curious, but he was also a little scared.
Suddenly, the noise stopped.
Whiskers froze.
He listened carefully.
There was silence.
Then he heard a small squeak.
Whiskers turned around.
He saw a tiny mouse sitting on top of a box.
The mouse was holding a nut.
Whiskers understood now.
The mouse was making the thumping noise as it tried to open the nut.
The mouse looked at Whiskers.
It was scared.
It dropped the nut and ran away.
Whiskers didn't chase it.
He was not hungry.
He was just curious.
Whiskers looked around the attic again.
It was not so scary now.
It was just full of old things and a tiny mouse.
Whiskers smiled.
He had found the secret of the attic.

ฟังเหมือนบางอย่างเคลื่อนที่ไปรอบๆ
วิสเกอร์หายใจลึก ๆ แล้วเข้าไปข้างใน
ห้องใต้หลังคาเต็มไปด้วยของเก่า
มีกล่องและลำต้นเก้าอี้และโต๊ะแม่กระทั่งจักรยานเก่า
Whiskers เดินช้าตาของเขากว้าง
เขายังคงอยากรู้อยากเห็น แต่เขายังกลัวเล็กน้อย
ทันใดนั้น เสียงก็หยุดลง
วิสก็แข็งตัว
เขาฟังอย่างระมัดระวัง
มีความเงียบ
แล้วเขาก็ได้ยินเสียงอันเล็ก ๆ
Whiskers หันไปรอบ ๆ
เขาเห็นหนูตัวเล็ก ๆ นั่งอยู่บนกล่อง
เมาส์ถือถั่ว
Whiskers เข้าใจในขณะนี้
เมาส์กำลังส่งสัญญาณรบกวนขณะที่มันพยายามเปิดถั่ว
เมาส์ดู Whiskers
มันกลัว
มันทิ้งถั่วแล้วหนีไป
Whiskers ไม่ได้ไล่ล่ามัน
เขาไม่หิว
เขาแค่สงสัย
Whiskers มองไปรอบ ๆ ห้องใต้หลังคาอีกครั้ง
ตอนนี้ไม่น่ากลัวนัก
มันเต็มไปด้วยสิ่งเก่า ๆ และเมาส์เล็ก ๆ
Whiskers ยิ้ม.
เขาพบความลับของห้องใต้หลังคา